

QUÈ ÉS LA CNT-AIT

SUPORT MUTU - SOLIDARITAT - FEDERALISME - ACCIÓ DIRECTA

DIRECTORI CNT-AIT

WEB
www.cntait.org

CORREU ELECTRÒNIC
contacto@cntait.org

SEGUEIX-NOS EN

*Secretaria de Premsa i Propaganda
CNT-AIT*

Maig 2022

Què és la CNT-AIT?

Fundada en 1910, la CNT-AIT* és una **confederació de sindicats** que serveix com a **eina de lluita** a tota la classe treballadora

La CNT-AIT és totalment **autònoma**. Les decisions i els acords són presos en assemblea, entre totes. A més, conscients que la nostra emancipació serà obra nostra o no ho serà en absolut, la nostra organització rebutja els lideratges i les jerarquies, no té alliberades ni professionals del sindicalisme, i no accepta subvencions de l'Estat. **La nostra força resideix en les persones que componen els nostres sindicats, i en el pacte de solidaritat que ens uneix.**

Qui pot pertànyer a la CNT-AIT?

Qualsevol persona de classe treballadora pot estar afiliada al sindicat. N'hi ha prou que es comprometa a **acceptar el nostre pacte associatiu, i a respectar les decisions** que es prenguen en assemblea.

Per a preservar la seua autonomia, les persones afiliades a partits polítics o organitzacions religioses no poden emprar el sindicat com a fòrum de propaganda ni ocupar secretaries.

Per contra, i atès que no pertanyen a la classe treballadora, **no poden afiliar-se empresaries, rendistes, executives i alts directius, càrrecs polítics, etc. Policies, militars, seguretat privada i cossos repressius en general, per ser el braç armat dels nostres explotadors, tampoc poden afiliar-se.**

Finalment, per coherència, **tampoc admetem la doble militància de persones afiliades a altres sindicats.**

*CNT-AIT són les sigles de la nostra organització, la Confederació Nacional del Treball adherida a l'Associació Internacional dels Treballadors.

Què ens diferencia d'altres sindicats?

En la CNT-AIT, són les afiliades les qui proposen, debaten i acorden en assemblea, relacionant-se com a iguals i cercant el consens. Els nostres estatuts garanteixen que en el sindicat, l'assemblea és el lloc on es prenen les decisions i s'aconsegueixen els acords. I en l'assemblea, totes les intervencions són escoltades i debatudes.

4

La CNT-AIT, en els seus més de 100 anys d'història, s'ha distingit per ser una organització en la qual les decisions es prenen des de la base i en la qual existeix plena llibertat i igualtat en l'intercanvi d'idees, opinions i iniciatives.

A més, som una organització anarcosindicalista, sense alliberades ni professionals del sindicalisme, sense subvencions de l'Estat ni de cap altre poder. Ningú pot comprar aquest sindicat, ni corrompre les seues intencions i principis.

«són les afiliades les qui proposen, debaten i acorden en assemblea, relacionant-se com a iguals i cercant el consens.»

Entre els assoliments de la CNT-AIT estan les lluites que van desembocar en la jornada de huit hores, el descans del dissabte, les vacances pagades, les assegurances de malaltia, jubilació i atur, etc. Va promoure vagues de lloguers, va fundar escoles, biblioteques, editorials, periòdics, revistes, ateneus, etc. I per si això fora poc, en 1936, va lluitar contra el feixisme i va col·lectivitzar la terra i la indústria donant lloc a la transformació social més profunda de la història d'Europa dels últims segles.

Som la classe treballadora organitzada, sense líders ni jerarquies, i com a iguals combatem tota forma d'opressió.

Els principis de la CNT-AIT

Aquest sindicat es regeix en el seu funcionament pels principis del sindicalisme revolucionari:

a) El principi d'**Autogestió**: els qui han de decidir sobre els problemes que els concerneixen, són les persones afectades per aqueixos problemes. Si ningú treballa per tu, ningú ha de decidir per tu. Per això la CNT-AIT és un sindicat assembleari.

b) El principi de **Federalisme**: Cada sindicat de la CNT-AIT posseeix autonomia per a actuar dins del seu àmbit i alhora es confedera amb la resta de sindicats per a actuar units davant les circumstàncies al fet que s'enfronten.

c) El principi de **Solidaritat i Suport Mutu**: Tot sindicat de la CNT-AIT estableix un pacte solidari amb la resta de la confederació, que fa que cada agressió que reba una de les seues parts siga contestada per la totalitat. El mateix pot dir-se entre les afiliades de cada sindicat.

Internacionalisme proletari

Sabent que la solidaritat és la nostra força més important, ens associem en sindicats que es federen a nivell local, regional i nacional en la CNT-AIT, i al seu torn aquesta es federa amb sindicats de tot el món. Enfront de l'explotació que es pateix de llarg a llarg del món, oposem l'internacionalisme i la solidaritat entre les oprimides.

L'Acció Directa

La tàctica de la CNT-AIT és l'acció directa, és a dir, **afrontar i resoldre els conflictes i lluites nosaltres mateix, sense intermediàries..**

6

Considerem que aquesta manera d'actuar ens permet **aprendre a incidir sobre el que ens afecta i així assumir responsabilitats**. La lluita significa prendre decisions, i decidir és difícil, doncs significa assumir conseqüències. El capital està interessat a fer-te treballar el màxim possible pel menor salari pagable. El teu interès es contraposa al seu. Com va dir l'anarquista Ricardo Mella: *“La teua emancipació serà la teua obra mateixa, o no t'emanciparàs en tots els segles dels segles”*.

Cap partit polític, cap sindicat groc, cap dirigent, per molt que prometa, et retornarà el que ens han arrabassat. **Delegar aqueixa responsabilitat és deixar aqueixa lluita en mans de persones amb interessos partidistes i capitalistes, en definitiva, persones amb unes posicions de poder i uns privilegis que defensaran a qualsevol preu.**

La base filosòfica de la CNT-AIT: l'anarquisme.

L'anarquisme és una filosofia política que afirma que la **societat pot organitzar-se sense un poder centralitzat i coercitiu, és a dir, sense Estat**. Cada individu ha de poder decidir sobre allò que l'afecta.

Aquestes idees són adoptades avui dia per multitud de col·lectius i grups que rebutgen les formes d'organització basades en la jerarquia. Conceptes com el d'autogestió, **descentralització, assemblearisme, horitzontalitat, etc.**, són idees **anarquistes**. Existeix una idea negativa, errònia, d'anarquia com a sinònim de caos. Però, com deia Reclús, *l'anarquia és la màxima expressió de l'ordre*, ja que representa un ordre no im-

posat, una organització social nascuda de la llibertat i l'absència de tota coacció.

Volem la transformació radical de la societat, l'abolició del treball assalariat, la fi del Capitalisme, la desaparició de tots els Estats, en definitiva, la Revolució Social. La nostra finalitat és el Comunisme Llibertari, un sistema socioeconòmic que faci de la llibertat i de la igualtat els seus valors fonamentals. I pensem que per aconseguir els nostres fins hem d'utilitzar uns mitjans coherents amb ells. No tot val. Si volem una societat lliure, igualitària i fraternal, la nostra organització i la nostra acció ha de ser lliure, igualitària i fraternal.

«l'anarquia és la màxima expressió de l'ordre»

Pensem que cada agressió del poder ha de tenir una resposta. No posem l'altra galta ni ens resignem a la injustícia. Aquest principi d'autodefensa implica confrontació amb els nostres opressors.

Per tot això, la CNT-AIT és una organització anarcosindicalista.

Com s'organitza la CNT-AIT en una empresa?

Mitjançant una **secció sindical**, que és el conjunt d'afiliades a CNT-AIT en aqueixa empresa concreta. Si l'empresa és de les quals empenen la repressió immediatament, la secció pot decidir treballar en "la clandestinitat". Si l'empresa respecta la llibertat i l'acció sindical, la secció actua obertament.

Totes les seccions sindicals de CNT-AIT funcionen mit-

jançant **assemblea**. Aqueixa assemblea nomena una persona delegada com a portaveu de les seues companyes en l'empresa. Un càrrec de portaveu que únicament emet el mandat assembleari de la seua secció sindical, és a dir, que transmet els acords de la secció a l'empresa.

Sindicat de Ram i Sindicat d'Oficis Varis

Les diferents seccions de CNT-AIT d'un mateix ram de la producció formen un **Sindicat de Ram** (Metall, Construcció, Hostaleria, Comerç...). Si no compten amb el número suficient per a això o simplement no el consideren necessari, **seccions de diversos rams s'agrupen en un Sindicat d'Oficis Varis (SOV)**.

Com funciona el sindicat?

En cada assemblea es discuteixen els punts de l'ordre del dia i es prenen acords. No hi ha directiva que pugui decidir entre assemblees. Únicament tenim un comitè de gestió que actua per mandat de l'assemblea i en qüestions tècniques que tinguen a veure amb els acords ja presos per aquesta.

Però, què és el comitè del sindicat?

L'assemblea del sindicat nomena unes persones perquè obliguen els locals, mantinguen relacions amb els altres sindicats, **reben i envien comunicacions** tant internes com externes, s'encarreguen de les **gestions administratives i de tresoreria, etc.** Tasques totes elles que en general no precisen de la reunió de l'assemblea per a ser dutes a terme perquè es tracta de **posar en pràctica acords ja presos**. Els comitès de CNT-AIT té una sèrie de limitacions per a evitar que es convertisca en un grup de dirigents.

Les limitacions dels comitès en la CNT-AIT

- Les persones que formen els comitès de la CNT-AIT, **no poden rebre cap compensació econòmica** (o de qualsevol tipus) per la seua activitat.

- Tots els comitès **són mecanismes de gestió i coordinació, per la qual cosa no podran prendre acords**. Només podran desenvolupar les decisions de les assemblees del sindicat i els seus encàrrecs. En el cas que per urgència o necessitat hagueren de prendre una decisió, hauran de donar compte de la gestió a l'assemblea, que decidirà si la seua actitud va ser o no correcta.

- Totes les secretaries que componen els comitès **són revocables en qualsevol moment** si l'assemblea ho estima oportú. A més, es procura que les secretàries siguin **rotatives**.

- **Les propostes per a les assemblees les fan les afiliades**. Els comitès i les seues secretaries no poden fer propostes a l'assemblea del sindicat (sí els seus membres, però com una afiliada més).

- Les persones **afiliades a partits polítics no poden ocupar secretaries** de la CNT-AIT.

- En les assemblees **els comitès han d'explicar les gestions realitzades** per les diferents secretaries.

- Els comitès de CNT-AIT, **quan parlen i actuen, ho fan en nom de l'organització i els seus acords**, i han de posar en pràctica el mandat que se'ls ha donat, independentment de la seua opinió sobre aquest tema.

En resum, els comitès de la CNT-AIT són només un mecanisme de relació i administració, no un grup de poder.

La nostra acció sindical

En els conflictes, els treballadors emprem diverses eines:

- Procediments de **denúncia**, mitjançant manifestacions, concentracions, actes de protesta, pamflets, notes de premsa, etc.; informant del conflicte alhora que danyem la imatge de l'empresa, perquè els seus treballadors s'organitzen, i l'empresa es veja obligada a cedir.

- Procediments de **boicot**, pels quals es procura que es reduïska el consum i la demanda dels productes o serveis comercialitzats per l'empresa.

- El **sabotatge**, que té com a objectiu que el producte o servei ofert per l'empresa no arribi a existir, es deteriore o no sigui comercialitzable.

- La **vaga** en les seues múltiples variants, que interromp la producció.

A més, tot conflicte en el qual intervé la CNT-AIT, és escalonadament tret de l'àmbit de l'empresa, per a convertir-se en un problema local, regional, nacional i fins i tot internacional. A través de la **solidaritat** i del **suport mutu**, el conflicte ix del seu estret àmbit, intervenint molta més gent en ell i aconseguint així victòries en grans, mitjanes i petites empreses.

Hem aconseguit èxits allí on advocades i sindicats amb centenars de milers d'euros de pressupost han fracassat. Això és pel fet que un conflicte assumit per la CNT-AIT no deixa de ser exposat **fins que s'aconsegueix un acord satisfactori**. Ens donen els jutges la raó o no, no deixem de pressionar fins que s'esgoten les nostres forces, i això tarda molt a succeir. I al no

haver de pagar salaris a dirigents, tots els nostres recursos són emprats en l'acció.

En l'economia submergida, en els sectors més precaris, en xicotetes, mitjanes i grans empreses, en multinacionals, en l'administració pública, la nostra acció sindical ha demostrat la seua eficàcia. Drassanes, CLECE, El Corte Inglés, UCM, Mercadona i centenars d'empreses més s'han vist obligades a negociar i han tingut enfront al nostre sindicat patint derrotes que són fruit de l'organització de la classe treballadora.

«A través de la solidaritat i del suport mutu, el conflicte ix del seu estret àmbit»

11

Els tres NO de la CNT-AIT

La CNT-AIT diu **NO** a les eleccions sindicals, **NO** als alliberats i **NO** a les subvencions. No volem professionals del sindicalisme que convertisquen el sindicat, encara que siga sense adonar-se'n, en una empresa de serveis laborals. No volem que ningú faça de la nostra organització la seua manera de supervivència econòmica, convertint una eina de lluita en una fi en si mateix. No volem delegar la nostra lluita. No volem més recursos que els nostres, els que ixen de les nostres quotes i de la nostra voluntat col·lectiva.

Quina és la raó? Doncs que aqueixa és l'única manera de conservar la nostra autonomia, la nostra coherència entre mitjans i fins.

Les eleccions sindicals i els comitès d'empresa

La llei estipula que per a ser un sindicat "representatiu" cal presentar-se a unes eleccions sindicals en les quals es trien delegades sindicals i comitès d'empresa. La CNT-AIT no par-

ticipa en aqueixes eleccions i proposa el seu boicot per les següents raons:

1. Si tens una ocupació precària o treballes en una petita empresa ni tan sols pots participar. **Només una minoria de la classe treballadora té eleccions sindicals.**

12

2. Mitjançant les eleccions li dones a les teues “representants” el poder de decidir, signar i negociar per tu i imposar-te la seua voluntat, quedant durant 4 anys fora del teu control. En canvi, sí que han de respondre davant les cúpules de les organitzacions sindicals a les quals pertanyen i que defensen els seus propis interessos. I és que a més, amb les eleccions, les organitzacions sindicals obtenen les subvencions amb les quals es mantenen. En el fons, **és una qüestió d'interessos econòmics, de defensa dels privilegis que aconsegueixen a canvi d'aqueixa “representació”.** D'aquesta manera, aqueix sindicalisme acaba convertint-se en una empresa de serveis sindicals que cerca per damunt de tot perpetuar-se en aqueix privilegi, encara que siga a costa dels interessos dels qui diuen defensar.

3. A més, els alliberats sindicals cada vegada tenen menys en comú amb els treballadors, tendeixen a professionalitzar-se o a viure de les rendes. És a dir, **acaben defensant els seus propis interessos, no els nostres.** Una vegada que t'han sostret aqueixa “representativitat” i que han aconseguit alliberades, subvencions i un cert marge d'influència, ja no els interessem. Els programes electorals s'obliden i “millor que no dones problemes”, tal vegada així aconsegueixes algun favor. Així s'instal·la la corrupció i l'amiguisme, **matant definitivament la solidaritat de classe.**

4. L'existència d'eleccions sindicals i comitès d'empresa beneficia a aqueixes mateixes empreses i a l'administració

(l'Estat), que al final són els qui financen aquest tipus de sindicalisme venut. Amb les eleccions sindicals, l'origen de les quals està en les eleccions del sindicat vertical franquista, les **empreses i l'Estat aconseguixen interlocutors/mediadors per a no haver de tractar directament amb els treballadors**. Aquests interlocutors legals mantenen a la **classe treballadora endormiscada, passiva i desorganitzada**, perquè són els primers interessats a mantenir la seua posició i depenen directament de les subvencions i del sistema de representació. Com dèiem, **acabaran posant els seus interessos per damunt dels de la classe treballadora**.

Quins són els objectius de la CNT-AIT?

Com arrepleguen els nostres estatuts, la CNT-AIT es proposa:

A) **Desenvolupar entre els treballadors l'esperit d'associació, independentment del seu gènere, procedència, creences polítiques, filosòfiques o religioses.**

B) **Fomentar entre els treballadors el desenvolupament de l'esperit d'associació, fent-los comprendre que només per aquest mitjà podran elevar la seua condició moral i material en la societat present, assumint els mitjans de producció i consum de forma autogestionada, implantant el comunisme llibertari.**

«assumint els mitjans
de producció i
consum de forma
autogestionada,
implantant el
comunisme llibertari.»

C) **Practicar el suport mutu i la solidaritat entre els treballadors, els sindicats i organitzacions afins, tant en cas de vaga com en qualsevol altra circumstància, sempre que la requerisquen.**

D) **Mantenir relacions amb tots aquells organismes obrers afins, nacionals o internacionals per a la comuna intel·ligència que conduïska a l'emancipació total dels treballadors.**

E) **Representar, defensar i promocionar els interessos econòmics, socials, professionals i culturals dels afiliatss, així com programar les accions necessàries per a aconseguir les millores socials i econòmiques, tant per als afiliats com per als treballadors en general.**

Quin tipus de món volem?

Tot això està molt bé —estaràs pensant—, però què és el que volem finalment? Doncs bé, volem que en qualsevol part del món, qualsevol persona, pugui desenvolupar-se plenament, satisfent les necessitats, desitjos i aspiracions que tot individu té. Volem llibertat, però no la llibertat del liberalisme construïda sobre el privilegi, sinó una que es construïska **des de l'individu per a l'alliberament de tota la humanitat**. Una llibertat fundada sobre la igualtat real, sobre la solidaritat i el suport mutu, i no sobre la competència i l'explotació.

Però perquè això arribe, cal **acabar d'arrel amb les causes de la desigualtat**. De res val la caritat ni la reforma de sistemes opressors. Segles d'almoines no han servit per a portar un mínim de justícia, perquè la causa dels mals del món, de la violència, de la desigualtat i el privilegi, és l'Estat. L'Estat s'encarrega de mantenir aqueixos privilegis, aqueixa falsa llibertat fundada sobre l'acumulació de capital que beneficia a qui més té mantenint a la classe treballadora sota el jou del capital, de l'autoritat.

«ens oposem a tota forma d'opressió i privilegi»

Volem una societat sense Estat, en la qual no càpia el poder

coercitiu, la violència ni l'explotació. Volem construir una societat que nasca de la lliure associació d'individus i comunitats, de baix a dalt, mitjançant un pacte de solidaritat entre iguals. És a dir, volem l'Anarquia, volem un ordre sense autoritat, sense classes, sense oprimides ni opressors.

Per tot això, ens oposem a tota forma d'opressió i privilegi, i lluitarem fins a l'últim alè per la llibertat i la justícia. No enganyem a ningú: som el que volem ser, i no el que volen que siguem.

I això és el que som: la classe treballadora conjuminant forces per a enfrontar-nos als nostres opressors, colze a colze, classe contra classe.

Som la CNT-AIT:

Una confederació anarcosindicalista on ens organitzem d'igual a igual per a defensar-nos de les agressions laborals i socials, practicant el suport mutu i la solidaritat; sense comitès executius; sense subvencions; sense jerarquia; decidint i actuant sobre els nostres propis problemes i aspiracions.

*Som la classe obrera organitzada.
I no podran parar-nos.*

**LA TEUA EMANCIPACIÓ SERÀ LA TEUA OBRA MATEIXA,
O NO T'EMANCIPARÀS EN TOTS ELS SEGLES DELS SEGLES.**

RICARDO MELLA, 1909.